

B9-0339/2023

10.7.2023

PASIŪLYMAS DĖL REZOLIUCIJOS

pateiktas siekiant užbaigti diskusijas dėl Tarybos ir Komisijos pareiškimų

pagal Darbo tvarkos taisyklių 132 straipsnio 2 dalį

dėl ES veiksmų, susijusių su paieškos ir gelbėjimo operacijomis Viduržemio
jūroje, poreikio
(2023/2787(RSP))

Jaak Madison, Jean-Paul Garraud, Nicolaus Fest, Tom Vandendriessche,
ID frakcijos vardu
Balázs Hidvéghi

Europos Parlamento rezoliucija dėl ES veiksmų, susijusių su paieškos ir gelbėjimo operacijomis Viduržemio jūroje, poreikio (2023/2787(RSP))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 1948 m. Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,
- atsižvelgdamas į 1966 m. Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą,
- atsižvelgdamas į 1966 m. Tarptautinį ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių paktą,
- atsižvelgdamas į 1951 m. Konvenciją dėl pabėgėlių statuso,
- atsižvelgdamas į 1982 m. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją,
- atsižvelgdamas į JT protokolą dėl prekybos žmonėmis, ypač moterimis ir vaikais, prevencijos, sustabdymo ir baudimo už vertinamą ja, papildantį Jungtinių Tautų Organizacijos konvenciją prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą (Palermo protokolas),
- atsižvelgdamas į 2020 m. rugsėjo 23 d. Komisijos pateiktą naują migracijos ir prieglobsčio paktą,
- atsižvelgdamas į 2020 m. rugsėjo 23 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatomas trečiųjų šalių piliečių tikrinimas prie išorės sienų ir iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 767/2008, (ES) 2017/2226, (ES) 2018/1240 ir (ES) 2019/817 (COM(2020)0612),
- atsižvelgdamas į 2020 m. rugsėjo 23 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl prieglobsčio ir migracijos valdymo, kuriuo iš dalies keičiama Tarybos direktyva 2003/109/EB ir pasiūlymas dėl Reglamento (ES) XXX/XXX [dėl Prieglobsčio ir migracijos fondo] (COM(2020)0610),
- atsižvelgdamas į 2020 m. rugsėjo 23 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl krizinių ir *force majeure* situacijų migracijos ir prieglobsčio srityje (COM(2020)0613),
- atsižvelgdamas į 2022 m. balandžio 27 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl trečiųjų šalių piliečių, kurie yra ilgalaikiai gyventojai, statuso (COM(2022)0650),
- atsižvelgdamas į 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 656/2014, kuriuo nustatomos išorės jūrų sienų stebėjimo vykdančios Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų

- valdymo agentūros koordinuojamą operatyvų bendradarbiavimą taisyklės¹,
- atsižvelgdamas į 2018 m. Pasaulinį susitarimą dėl saugios, tvarkingos ir teisėtos migracijos,
  - atsižvelgdamas į 2018 m. Pasaulinį susitarimą dėl pabėgėlių,
  - atsižvelgdamas į 2016 m. kovo 7 d. ES ir Turkijos pareiškimą,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 132 straipsnio 2 dalį,
  - atsižvelgdamas į Konstitucinių reikalų komiteto pasiūlymą dėl rezoliucijos,
- A. kadangi valstybės narės jau daugelį metų patiria precedento neturintį migracijos spaudimą; kadangi migracija yra pasaulinis reiškinys, augantis dėl politikos, kurią įgyvendinant atsiranda migrantų traukos veiksniai; kadangi Europa yra patraukli migrantams dėl savo politinio, ekonominio ir socialinio stabilumo ir žmogaus teisių standartų;
- B. kadangi 2020 m. rugsėjo mėn. Komisija pristatė savo naują prieglobsčio ir migracijos paktą; kadangi Parlamentas neseniai priėmė pozicijas dėl tam tikrų į paktą įtrauktų teisėkūros dokumentų;
- C. kadangi kelios vyriausybės priėmė 2018 m. Pasaulinius susitarimus dėl migracijos ir pabėgėlių nepasikonsultavusios su savo piliečiais ir be jokios demokratinės atskaitomybės;
- D. kadangi sienų kontrolė ir gebėjimas nuspręsti, kam gali būti leidžiama atvykti į valstybę ir joje gyventi, yra esminiai teritorinio suvereniteto elementai;
- E. kadangi Europos senėjančios visuomenės argumentu neturėtų būti naudojama kaip dirbtiniu naratyvu tolesnei masinei migracijai pateisinti; kadangi nekontroliuojama masinė migracija kelia grėsmę taikai ir saugumui Europoje ir Europos valstybių tarpusavio santykiams; kadangi nekontroliuojama masinė migracija kelia pavojų Europos vertybėms, paveldui ir kultūrai ir net mūsų egzistencijai;
- F. kadangi vis daugiau valstybių narių priima politiką, kuria reglamentuojama privačių subjektų vykdoma paieškos ir gelbėjimo veikla;
1. labai apgailestauja dėl žūčių Viduržemio jūros regione; pabrėžia, kad šių mirčių būtų buvę galima išvengti, jei ES būtų patvirtinusi veiksmingą visiško netoleravimo migracijos politiką, kuri nesukurtų traukos veiksnių, dėl kurių migrantai rizikuoja savo gyvybe netinkamais plaukiojimo laivais; pabrėžia, kad didžiausia tragedija yra ta, kad žmonės dėl ekonominių priežasčių įlipa į netinkamus plaukiojimo laivus, klaidingai tikėdamiesi patekti į ES; atkreipia dėmesį į tai, kad jūra į ES atvykstantys migrantai yra piliečiai iš tokių šalių kaip Pakistanas, Egiptas ir Bangladešas, kurios visos laikomos saugiomis šalimis, kurių piliečiams nesuteikiamas prieglobstis;
2. reiškia nuoširdžią padėką valstybėms narėms, kurios yra Viduržemio jūros regiono

---

¹ OL L 189, 2014 6 27, p. 93.

migracijos krizės priešakyje, įskaitant Italiją, Ispaniją ir Graikiją, ir jų pakrančių apsaugos pajėgoms; primygtinai tvirtina, kad vienintelis būdas veiksmingai remti šias valstybes nars – patvirtinti griežtą migracijos politiką, kuria būtų nutraukti neteisėtos migracijos bandymai, ir susilaikyti nuo neteisėtų migrantų traukos veiksnių kūrimo; įspėja, kad bet koks ES paieškos ir gelbėjimo pajėgumų didinimas sukurtų papildomų traukos veiksnių, kurie paskatintų migrantus rizikuoti savo gyvybe ir keliauti į Europą;

3. pabrėžia, kad privačių subjektų ir nevyriausybinių organizacijų (NVO) valdomi laivai teikia neteisėto neteisėtų migrantų gabenimo paslaugą ir dažnai palengvina prekybą žmonėmis; be to, pabrėžia, kad NVO negali perimti vyriausybės vaidmens vykdamas paieškos ir gelbėjimo veiklą; primygtinai reikalauja, kad už neteisėtą paieškos ir gelbėjimo veiklą būtų baudžiama pagal nacionalinę baudžiamąją teisę, atsižvelgiant į tai, kad tokia veikla prisideda prie jūrų saugumo blogėjimo; primena, kad NVO laivai, kurie gelbėja žmones, pagal tarptautinę teisę privalo juos nugabenti į pirmąjį ir artimiausią saugų uostą;
4. reiškia susirūpinimą dėl pranešimų, kad NVO skatina migrantus atsikratyti savo kelionės ir tapatybės nustatymo dokumentų ir moko juos, ką sakyti, kad jų prieglobsčio prašymai būtų patenkinti; primena, kad Europos sienų ir pakrančių apsaugos agentūros (FRONTEX) šaltiniai patvirtino, kad tam tikros NVO reguliariai bendradarbiauja su neteisėtais žmonėmis gabenančiais asmenimis;
5. pakartoja, kad valstybės narės turi suverenią teisę kontroliuoti savo sienas ir nustatyti, kas turi teisę atvykti į jų teritoriją ir joje gyventi; pabrėžia, kad migrantų teisės visada turėtų būti suderintos su valstybių narių piliečių teisėmis;
6. ragina Komisiją ir kitas ES institucijas nebepažeidinėti suverenos valstybių narių teisės spręsti dėl savo imigracijos politikos, taip pat dėl savo laikino apsigyvenimo sistemų ir jas kontroliuoti; pabrėžia, kad teisėtų migracijos būdų arba judumo sistemos, pagal kurias trečiųjų šalių piliečiai gali atvykti į valstybes nars, nepadės sustabdyti nelegalios imigracijos; atkreipia dėmesį į tai, kad per pastarąjį dešimtmetį, per kurį susidūrė su masiniu trečiųjų šalių piliečių antplūdžiu, ES nesugebėjo pritraukti tarptautinių talentų ar norimos darbo jėgos imigracijos; pabrėžia, kad dauguma Europos krantus pasiekiančių asmenų yra ekonominiai migrantai;
7. apgailestauja dėl klaidingų argumentų, pvz., minties, kad ES visuomenė senėja ir kad ją reikia atjauninti masinės migracijos pagalba, skleidimo; pabrėžia, kad valstybės narės gali spręsti gyventojų senėjimo problemą priimdamos šeimoms naudingą politiką, o ne kurdamas papildomus teisėtus migracijos būdus; primygtinai reikalauja, kad ES teisės aktuose būtų vartojama tiksli teisinė terminija, pvz., „neteisėta migracija“, o ne neaiškios sąvokos, pvz., „nelegali migracija“; pakartoja, kad kuriant papildomus teisėtus migracijos būdus ne sušvelninama migracijos krizė, o tiesiog įteisinami veiksmai, kurie šiuo metu yra neteisėti;
8. pabrėžia, kad nekontroliuojama migracija daro didelį neigiamą poveikį viešosioms lėšoms ir kad iš kalinių duomenų matyti, jog neteisėti migrantai yra neproporcingai atsakingi už nusikaltimus valstybėse narėse;
9. primena Komisijai ir valstybėms narėms, kad yra aiškios taisyklės, kaip atskirti ekonominius migrantus nuo pabėgėlių ar prieglobsčio prašytojų; primygtinai ragina

Komisiją ir valstybes nares neskelbti klaidinančių viešų pareiškimų, kurie galėtų panaikinti teisinę ribą tarp migrantų ir pabėgėlių kategorijų; todėl pabrėžia, kad svarbu terminą „pabėgėlis“ aiškinti siaurai, kaip buvo numatyta iš pradžių; be to, ragina valstybes nares neplėsti termino „pabėgėlis“ apibrėžties į ją įtraukiant vadinamuosius pabėgėlius dėl klimato kaitos;

10. primygtinai ragina vykdyti regioninio pabėgėlių apgyvendinimo politiką, pagal kurią jie galėtų grįžti namo ir vėl ten įsikurti, kai tik pagerės padėtis jų kilmės šalyje; primygtinai reikalauja, kad teisė pateikti prieglobsčio prašymą nebūtų naudojama kaip nemokamas leidimas atvykti į ES; todėl ragina laikytis požiūrio, pagal kurį prieglobsčio prašymai būtų teikiami kilmės šalyje arba netoli kilmės šalies esančioje trečiojoje šalyje;
11. siūlo, kad paramos vystymuisi teikimas trečiosioms šalims priklausytų nuo bendradarbiavimo su ES migracijos ir saugumo srityje; mano, kad vizų politika yra svarbi priemonė bendradarbiavimui migracijos ir saugumo politikos srityje skatinti, be kita ko, priimant griežtesnę vizų politiką tų trečiųjų šalių, kurios tinkamai nebendradarbiauja sprendžiant readmisijos ir sienų valdymo klausimus, atveju;
12. mano, kad per ankstesnę 2015 m. migracijos krizę ES priėmimo politika „Willkommenspolitik“ lėmė tai, kad migracija buvo pradėta naudoti kaip ginklu; kuo griežčiausiai smerkia užsienio subjektų ir vyriausybių vykdomą migracijos vertimą ginklu;
13. ragina Komisiją persvarstyti savo poziciją, kad ES finansavimas neturėtų būti naudojamas fiziniams kliūtimis prie ES išorės sienų statyti siekiant užkirsti kelią nelegalių migrantų atvykimui; pabrėžia, kad migrantų grąžinimas į saugias trečiąsias šalis yra labai svarbus siekiant apsaugoti Europos išorės sienas ir užtikrinti subalansuotą prieglobsčio politiką; pakartoja, kad asmenims, keliaujantiems per kelias saugias šalis prieš pateikiant prieglobsčio prašymą ES, pabėgėlio statusas neturėtų būti suteiktas;
14. pabrėžia, kad, priešingai nei prie sausumos sienų, kur turėtų būti finansuojamos ir statomos fizinės struktūros, kai kurios Viduržemio jūros regiono pastangos turėtų būti sutelktos į darbą siekiant visapusiškai išnaudoti bepiločių orlaivių ar palydovinės informacijos pajėgumus neteisėtai žmones gabenančių asmenų laivams aptikti;
15. įspėja, kad masiniai migracijos srautai iš islamo šalių kelia didelių saugumo, socialinių ir kultūrinių problemų; primena, kad atlikus kelis nusikalstamų veikų tyrimus dėl teroro aktų Europoje padaryta išvada, kad teroristai sugebėjo atvykti į Europą apsimesdami pabėgėliais; primena, kad per 2015 m. migracijos krizę keletas grupuotės „Islamo valstybė“ narių, kurie vėliau planavo išpuolius Paryžiuje, pasinaudojo migrantų antplūdžiu, kad galėtų nepastebėti atvykti į Europą;
16. mano, kad vienintelis galimos migracijos krizės sprendimas yra ES sustabdyti bet kokią neteisėtą migraciją; pabrėžia, kad papildomų teisėtoms migracijos būdų kūrimas nėra logiškas sprendimas siekiant apriboti migraciją į Europą, nes tai tik dar labiau paskatins žmones pavojingais būdais bandyti patekti į Europą; pakartoja, kad Europa negali apgyvendinti visų viso pasaulio žmonių, siekiančių geresnės ateities;
17. paveda Pirmininkei perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.

